Hodie (ait) huic domui salꝰ fctā ē. Quid
ni sit domesticis salꝰ saluatore igresso do/
A mū? Sz qui ī cubiculū mereť recipi: seor
sum habz secretū suū sibi. Salus domui
fit. thalamo delicie recōdunť. In domuz
matris mee introducā eū. inqͭ. In quam
domū nisi de qua olim p̄nūciarat iudeis.
Ecce relinqueť vob̄ domꝰ vestra deserta?
Fecit qđ dixit. sic habes ⁊ de h̄ testimoni
um eiꝰ in ppħa. Reliq̄ (ait) domū meā. di
misi hereditatē meā. ⁊ nūc ista polliceť re
ducere illū. ⁊ domui matris sue pditaz sa
lutē restituere. Et si h̄ paꝝ videť. audi q̄d
boni adijciat. Et ī cubiculū genitricis mee
Qui ingrediť thalamū. spōsus. Magna
amoris potētia. Saluator indignabūdꝰ
exierat de domo ⁊ hereditate sua. ⁊ nūc ad
huiꝰ gr̄am mitigatꝰ inflectiť: ita vt redeat
nō mō saluator: sz ⁊ spōsus. Bñdicta tu
a dño filia: q̄ ⁊ indignatōz cōpescis ⁊ he/
reditatē restituis. Bñdicta tu matri tue:
cuiꝰ bñficio auertiť ira. reuertiť salꝰ. reuer
titur q̄ dicat illi. salus tua ego suz. Nō suf
ficit h̄. addat ⁊ dicat. Despōsabo te mihi
in fide. despōsabo te mihi ī iudicio ⁊ iusti
cia. despōsabo te mihi ī miscđia ⁊ misera/
tionib. Sz memēto q̄ꝛ q̄ has ꝯciliat ami
cicias spōsa ē. Quō ḡ spōsum ⁊ hūc spon
sum alteri cedit: ne dicā cupit? Nō est ita.
Cupit q̄dē illū mr̄i filia bona: nō tñ vt ce
dat illi. sz vt cōmunicet. Sufficit vnꝰ du/
ab. nisi ꝙ iā ñ erūt due: sz vna ī ip̄o. Ip̄e
est ei pax nr̄a q̄ facit vtrāq; vnā. vt sit vna
spōsa ⁊ spōsus vnꝰ Ihs xp̄s dñs nr̄: qui
est sup oīa deus bñdictus in secula Amē

Sermo. lxxx.

B Quidā vīm vt
cōpimꝰ non eq̄ aīo ferūt: ꝙ ecce
iā p aliq̄t dies dū stupori ⁊ ad/
miratōi sacroꝝ inherere đlectat: ſmo quē
mistramꝰ: aut nullo fuerit: aut exiguo ad/
modū sale ꝯditꝰ. Id q̄dē pter solitū. Sz
nū q̄ dicta sunt: reuisere licet? Nō pcedo
nisi p̄us reuoluā oīa. Eya dicite (si recor/
dami) a q̄nā scp̄ture loco cepit defrauda/
tio hec. vt rursum īde adorari? meū est re/
sartire dāna. imo dñi de q̄ totū p̄sumimꝰ
Quo itaq; repetēdū p̄ncipio An īde. In
lectulo meo q̄siui p noctes quē diligit aīa
mea? Ni fallor. inde. Abhinc tm̄ ⁊ dein/
ceps cura vna fuit mihi haꝝ allegoriarū
densa discussa caligine ponere in lucē xp̄i
⁊ eccľie secretas delicias. Igiť redeamus
ad indagāda moralia. Nec eni mihi pote
rit esse pigrū: qđ vobis cōmodum fuerit.
Atq; h̄ ita ꝯgrue fiat si q̄ dicta sunt ī xp̄o
⁊ in eccľia. v̄bo aīeq; eadē nihilominꝰ as/
signemus. Sz dicit mihi aliquis. Quid
tu duo ista cōiungis? Quid eni aīme ⁊ ver
bo? Multū p omnē modū. Primo q̄dez
ꝙ naturaꝝ tāta cognatio est vt hec imago
illa ad imaginē sit. deinde ꝙ cognatiōem
similitudo testeť. Nempe nō ad imaginē
tm̄ sz ad similitudinē facta est. In quo si/
milis sit queris? Audi de imagine prius.
Uerbū est veritas. est sapiētia. est iusticia
⁊ hec imago. Cuiꝰ? iusticie sapiē ⁊ v̄itatis
Est ei imago hec iusticia de iusticia. sapiē
tia de sapiētia. veritas de veritate. quasi đ
lumīe lumē. de deo deꝰ. Haꝝ reꝝ nihil est
aīa. qm̄ nō est imago. Est tñ earundē ca/
pax appetēsq; ⁊ inde fortassis ad imaginē
Celsa creatura in capacitate quidem ma/
iestatis. in appetētia aūt rectitudinis insi
gne p̄ferens. ¶ Legimꝰ q̄ꝛ deꝰ hominē re/ C
ctum fecit. ꝙ ⁊ magnū: capacitas. vt dictū
est. pbat. Oportet nāq; id qđ ad imaginē
est cū imagine cōuenire. ⁊ nō in vacuū pti
cipare nomē imaginis: quēadmoduz nec
imago ip̄a solo vel vacuo noīe vocitať
imago. Habes vero de eo qui imago est.
quia cū in forma dei esset: non rapinā ar/
bitratus est esse se equalē đo. Ubi tibi vti
q; eius ⁊ in forma dei innuiť rectitudo. et
in equalitate maiestas. vt duz rectitudini
rectitudo ⁊ magnitudo magnitudini cō/
paratur cōsonāter sibi altrinsecus respon
dere appareat ꝙ ad imaginē est et imagi/
nē. sicut imago quoq; nihilominꝰ in vtro
q; respōdet illi cuius imago est. Nēpe ip̄e
est de quo scrm̄ dauid audistis in psalmis
canentē. nunc quidē. magnus dominꝰ no
ster ⁊ magna virtus eius. nunc vero. rectꝰ
dominꝰ deꝰ noster. ⁊ nō est iniquitas ī eo
Ab isto recto ⁊ magno deo habet imago
eius vt ⁊ ip̄a recta ⁊ magna sit. habet ani/
ma que ad imaginē est. Sz dico nihil ne
ergo ampliꝰ habz imago ab aīa q̄ ad ima
ginē est. quia ⁊ huic magnuz rectūq; assi/
gnamus? Et plurimū hec ad mensuram
accepit. illa ad equaliatē. An nō plus hec?
Aduerte ⁊ aliud. Huic vtrūq; aut creatō
aut dignatio contulit. illi generatio. Atq; D

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0235
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt